

Abstrakt

Cílem diplomové práce bylo zmapovat zkušenosti žen se spontánním potratem v prvním trimestru těhotenství. Data pro empirickou část kvalitativního designu byla získána prostřednictvím elektronického dokumentu, ve kterém informantky písemně odpovídaly na otevřené otázky. Výzkumný soubor tvořilo 17 informantek, které zažily spontánní potrat v prvním trimestru ve svém chtěném těhotenství a zároveň ještě neměly žádné děti. Získaná data byla analyzována kvalitativními metodami a zkušenosti žen byly popsány a interpretovány pomocí zakotvené teorie. Byly prozkoumány zkušenosti žen v několika oblastech: prožívání potratu, ztráta a truchlení, potřeby, sdílení, reakce sociálního okolí a protektivní faktory. V prožívání žen po spontánním potratu se objevoval především šok, smutek, strach, hněv, pocity viny a selhání. Mnoho žen prožívalo spontánní potrat jako smrt svého dítěte a truchlilo pro něj. Ženy potřebovaly, aby k nim blízcí lidé i zdravotníci přistupovali s empatií a respektem k jejich prožívání a vnímání jejich zkušenosti. Jako negativní vnímaly především reakce a rady bagatelizující význam jejich ztráty. Možnost sdílet svou zkušenost s širším okolím byla pro některé ženy velice důležitá, jiné ženy sdílely svou zkušenost pouze s partnerem nebo nejbližší rodinou. Ženy vnímaly, že je téma spontánních potratů tabuizované a cítily potřebu toto tabu prolomit. Mnohé z nich se proto rozhodly svou zkušenost s odstupem sdílet. Faktory, které ženám pomáhaly se se svou ztrátou vyrovnat, zahrnují možnost autentického prožívání, sdílení, získávání informací, rozptýlení skrze různé aktivity, časový odstup, následné mateřství včetně péče o dítě a nalezení smyslu celé události.

Klíčová slova

spontánní potrat, časná prenatální ztráta, ztráta dítěte, vyrovnávání se se ztrátou, zármutek, truchlení